

Briuselis, 2025 11 19
COM(2025) 712 final

2025/0366 (NLE)

Pasiūlymas

TARYBOS SPRENDIMAS

dėl pozicijos, kurios Europos Sąjungos vardu turi būti laikomasi Europos Tarybos konvencijos dėl smurto prieš moteris ir smurto šeimoje prevencijos ir kovos su juo šalių komiteto 19-ajame posėdyje, dėl rekomendacijų ir išvadų, skirtų tam tikroms Konvencijos šalims, dėl jų vykdomo tos konvencijos įgyvendinimo, susijusio su teisminiu bendradarbiavimu baudžiamosiose bylose, prieglobsčiu ir negrąžinimo principu

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PASIŪLYMO DALYKAS

Šis pasiūlymas susijęs su sprendimu, kuriuo nustatoma pozicija, kurios Sąjungos vardu turi būti laikomasi 2025 m. gruodžio 11 d. vykšančiame 19-ajame Europos Tarybos konvencijos dėl smurto prieš moteris ir smurto šeimoje prevencijos ir kovos su juo (toliau – Stambulo konvencija arba Konvencija) šalių komiteto (toliau – Šalių komitetas) posėdyje, dėl numatomo aštuonių rekomendacijų projektų ir vieno išvadų projekto, skirtų devynioms Konvencijos šalims (toliau – Šalys) dėl jų vykdomo Konvencijos įgyvendinimo, priėmimo.

2. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

2.1. Stambulo konvencija

Stambulo konvencija nustatytos išsamios ir suderintos taisyklės, skirtos smurto prieš moteris ir smurto šeimoje prevencijai ir kovai su juo Europoje bei už jos ribų užtikrinti. Konvencija įsigaliojo 2014 m. rugpjūčio 1 d.

ES pasirašė Konvenciją 2017 m. birželio mėn., užbaigė prisijungimo procedūrą 2023 m. birželio 28 d. deponavusi du patvirtinimo dokumentus ir ES Konvencija įsigaliojo nuo 2023 m. spalio 1 d. ES prisijungė prie Konvencijos dėl klausimų, kurie priklauso jos išimtinai kompetencijai, t. y. tiek, kiek tai susiję su Sąjungos institucijomis ir viešuoju administravimu¹ ir su teisiniu bendradarbiavimu baudžiamosiose bylose, prieglobsčiu ir negrąžinimo principu². Konvenciją pasirašė visos ES valstybės narės, 22 ją ratifikavo³.

2.2. Šalių komitetas

Šalių komitetas⁴ sudarytas iš Konvencijos šalių atstovų. Šalys turi stengtis savo atstovais paskirti kuo aukščiausio lygio ekspertus smurto prieš moteris ir smurto šeimoje prevencijos ir kovos su juo srityje⁵. Šalių komitetui pavestos užduotys išvardytos jo darbo tvarkos taisyklių⁶ 1 taisyklėje. 2023 m. spalio 1 d. ES tapo Konvencijos šalimi, taigi ir Šalių komiteto nare (Konvencijos 67 straipsnio 1 dalis).

2.3. Stambulo konvencijos stebėsenos mechanizmas

Stambulo konvencija nustatomas stebėsenos mechanizmas, kuriuo siekiama užtikrinti, kad Šalys veiksmingai ją įgyvendintų⁷. Jo tikslas – įvertinti, kaip Konvencija taikoma praktiškai,

¹ 2023 m. birželio 1 d. Tarybos sprendimas (ES) 2023/1075 dėl Europos Tarybos konvencijos dėl smurto prieš moteris ir smurto šeimoje prevencijos ir kovos su juo sudarymo Europos Sąjungos vardu, kiek tai susiję su Sąjungos institucijomis ir viešuoju administravimu, (OL L 143 I, 2023 6 2, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj>).

² 2023 m. birželio 1 d. Tarybos sprendimas (ES) 2023/1076 dėl Europos Tarybos konvencijos dėl smurto prieš moteris ir smurto šeimoje prevencijos ir kovos su juo sudarymo Europos Sąjungos vardu, kiek tai susiję su klausimais, susijusiais su teisiniu bendradarbiavimu baudžiamosiose bylose, prieglobsčiu ir negrąžinimo principu, OL L 143 I, 2023 6 2, p. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj>).

³ 2025 m. lapkričio 12 d. ratifikavimo padėtis: AT (2013 m.); BE (2016 m.); CY (2017 m.); DE (2017 m.); DK (2014 m.); IE (2019 m.); EL (2018 m.); ES (2014 m.); EE (2017 m.); FI (2015 m.); FR (2014 m.); HR (2018 m.); IT (2013 m.); LU (2018 m.); MT (2014 m.); NL (2015 m.); PL (2015 m.); PT (2013 m.); RO (2016 m.); SI (2015 m.); SV (2014 m.); LV (2023 m.).

⁴ [Šalių komitetas. Stambulo konvencija dėl smurto prieš moteris ir smurto artimoje aplinkoje prevencijos ir kovos su juo \(coe.int\)](http://www.coe.int/t/treaties/conventions/ST/English/ST%20Convention%20English.pdf).

⁵ Šalių komiteto darbo tvarkos taisyklių 2.1.b taisyklė.

⁶ Dokumentas IC-CP(2015)2, priimtas 2015 m. gegužės 4 d.

⁷ Stambulo konvencijos 1 straipsnio 2 dalis.

ir teikti rekomendacijas Šalims. Ši stebėsenos mechanizmą sudaro du atskiri, tačiau sąveikaujantys organai: nepriklausomas ekspertų organas (Kovos su smurtu prieš moteris ir smurtu šeimoje ekspertų grupė (toliau – GREVIO)) ir Šalių komitetas.

GREVIO yra nepriklausoma ekspertų grupė, kuriai pagal Konvencijos 66 straipsnio 1 dalį pavesta stebėti Konvencijos įgyvendinimą kiekvienoje šalyje. Stebėsenos procedūra išdėstyta Konvencijos 68 straipsnyje. Konvencijos 68 straipsnio 1 dalyje reikalaujama, kad Šalys (remdamasi GREVIO parengtu klausimynu) pateiktų ataskaitą, kurioje nurodomos teisėkūros ir kitos priemonės, kurių jos ėmėsi Konvencijai įgyvendinti. GREVIO parengia ataskaitą dėl priemonių, kurių ėmėsi atitinkama Šalis Konvencijai įgyvendinti, ir teikia patarimus bei pasiūlymus dėl to, kaip Šalis galėtų spręsti nustatytas problemas⁸.

Remdamasis GREVIO ataskaita ir vadovaudamasis Konvencijos 68 straipsnio 12 dalimi, Šalių komitetas gali priimti atitinkamai Šaliai skirtas rekomendacijas dėl Konvencijos įgyvendinimo ir nustatyti terminą, iki kurio Šalis turi pateikti atsakymą su informacija apie rekomendacijų įgyvendinimą. Remdamasis šia nuostata, Šalių komitetas priima Šalims skirtas rekomendacijas, kuriose atskiriami veiksmai, kurių reikėtų imtis kuo greičiau, nustatant reikalavimą per trejų metų laikotarpį pranešti apie įgyvendinimo pažangą, ir veiksmai, kurie, nors ir svarbūs, nėra įgyvendintini nedelsiant. Pasibaigus trejų metų laikotarpiui Šalis turi pranešti Šalių komitetui apie jai skirtų rekomendacijų įgyvendinimo pažangą. Remdamasis šia informacija ir visa gauta papildoma informacija Komiteto sekretoriatas⁹ parengia išvadas dėl kiekvienos peržiūrimos Šalies rekomendacijų įgyvendinimo, kurias priima Šalių komitetas.

Kadangi buvo baigta beveik visų Šalių pradinė vertinimo procedūra, 2022 m. pabaigoje GREVIO nusprendė pereiti prie kito savo vertinimo etapo. Pagal Konvencijos 68 straipsnio 3 dalį GREVIO vertinimo procedūros po pradinio vertinimo suskirstomos į etapus (toliau – teminiai vertinimo etapai). Pirmasis teminis vertinimo etapas „Pasitikėjimo stiprinimas užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą“ įgyvendinamas 2023–2031 m. Nors pradinis vertinimas apėmė apie 60 Stambulo konvencijos straipsnių, naujoji teminio vertinimo procedūra apima 20 straipsnių, t. y. 3, 7, 8, 11, 12, 14, 15, 16, 18, 20, 22, 25, 31, 48, 49, 50, 51, 52, 53 ir 56 straipsnius. Šiuose straipsniuose išdėstyti teisėsaugos institucijų, baudžiamosios justicijos dalyvių, bendrųjų ir specialiųjų paramos aukoms paslaugų teikimo standartai ir bendras į aukas orientuotas požiūris. Siekiama pateikti nuodugnesnį šių sričių vertinimą, dėmesį sutelkiant į pagal kiekvieną straipsnį padarytą pažangą. Savo posėdyje 2024 m. gruodžio mėn. Šalių komitetas priėmė Sprendimą dėl rekomendacijų, kurias turi priimti Šalių komitetas, atsižvelgdamas į GREVIO ataskaitas, priimtas per jos pirmąjį teminį vertinimo etapą¹⁰.

Iki šiol Šalių komitetas paprastai rekomendacijas ir išvadas priima bendru sutarimu savo posėdžiuose, kurie dažniausiai vyksta du kartus per metus trečdalis Šalių, Šalių komiteto pirmininko arba generalinio sekretoriaus prašymu¹¹.

2.4. Numatomi Šalių komiteto aktai

Numatoma, kad 2025 m. gruodžio 11 d. 19-ajame posėdyje Šalių komitetas priims aštuonis rekomendacijų projektus (vieną – remdamasis pradine vertinimo procedūra ir septynis –

⁸ Stambulo konvencijos 68 straipsnio 10 dalis.

⁹ Taikytina įgyvendinimo ir ataskaitų teikimo priežiūros procedūra apibrėžta dokumente „Framework for supervising the implementation of the recommendations addressed to state parties“, kurį Šalių komitetas priėmė 2021 m. balandžio 13 d. (IC-CP/Inf(2021)2).

¹⁰ Kaip išdėstyta dokumente IC-CP(2024)10 rev.

¹¹ Konvencijos 67 straipsnio 2 dalis.

remdamasis pirmuoju teminio vertinimo etapu) ir vieną išvadą (toliau atitinkamai – rekomendacijų projektai ir išvadų projektas, kartu vadinami numatomais aktais):

- (1) Rekomendaciją dėl Jungtinės Karalystės vykdomo Stambulo konvencijos įgyvendinimo, kaip išdėstyta dokumente IC-CP(2025)22prov;
- (2) Rekomendacijas Andorai stiprinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją, kaip išdėstyta dokumente IC-CP(2025)23prov;
- (3) Rekomendacijas Belgijai stiprinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją, kaip išdėstyta dokumente IC-CP(2025)24revprov;
- (4) Rekomendacijas Prancūzijai stiprinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją, kaip išdėstyta dokumente IC-CP(2025)25prov;
- (5) Rekomendacijas Italijai stiprinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją, kaip išdėstyta dokumente IC-CP(2025)26prov;
- (6) Rekomendacijas Nyderlandams stiprinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją, kaip išdėstyta dokumente IC-CP(2025)27prov;
- (7) Rekomendacijas Portugalijai stiprinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją [IC-CP(2025)28prov];
- (8) Rekomendacijas Serbijai stiprinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją, kaip išdėstyta dokumente IC-CP(2025)29prov, ir
- (9) Išvadas dėl Šalių komiteto priimtų Lenkijai skirtų rekomendacijų įgyvendinimo, kaip išdėstyta dokumente IC-CP(2025)30prov.

3. POZICIJA, KURIOS TURI BŪTI LAIKOMASI SĄJUNGOS VARDU

Numatomi aktai susiję su Konvencijos nuostatų, susijusių su teisminiu bendradarbiavimu baudžiamosiose bylose, pavyzdžiui, klausimais dėl smurto prieš moteris ir smurto šeimoje aukų apsaugos ir paramos joms, įgyvendinimu ir nuostatų dėl prieglobsčio ir negrąžinimo principo įgyvendinimu. Šiems klausimams taikoma Sąjungos *acquis*, visų pirma Direktyva dėl kovos su smurtu prieš moteris ir smurtu artimoje aplinkoje¹², Nusikaltimų aukų teisių direktyva¹³, Prieglobsčio procedūros reglamentas¹⁴, Priėmimo normų direktyva¹⁵ ir Šeimos

¹² 2024 m. gegužės 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2024/1385 dėl kovos su smurtu prieš moteris ir smurtu artimoje aplinkoje (OL L, 2024/1385, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1385/o>).

¹³ 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/29/ES, kuria nustatomi būtiniausi nusikaltimų aukų teisių, paramos joms ir jų apsaugos standartai ir kuria pakeičiamas Tarybos pamatinis sprendimas 2001/220/TVR, (OL L 315, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2012/29/oj>).

¹⁴ Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2024/1348, kuriuo Sąjungoje nustatoma bendra tarptautinės apsaugos tvarka ir panaikinama Direktyva 2013/32/ES, (OL L, 2024/1348, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>).

¹⁵ 2024 m. gegužės 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2024/1346, kuria nustatomos normos dėl tarptautinės apsaugos prašytojų priėmimo, (OL L, 2024/1346, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1346/oj>).

susijungimo direktyva¹⁶. Jie priklauso išimtinai ES kompetencijai tiek, kiek atitinkamos Konvencijos nuostatos gali daryti poveikį bendroms taisyklėms arba pakeisti jų taikymo sritį, kaip tai suprantama Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 3 straipsnio 2 dalyje. Kadangi numatomi aktai gali turėti lemiamą poveikį Sąjungos teisės turiniui, nes ateityje jie gali turėti įtakos atitinkamų Konvencijos nuostatų aiškinimui, tikslinga nustatyti poziciją, kurios Sąjungos vardu turi būti laikomasi Šalių komitete, dėl klausimų, susijusių su teisiniu bendradarbiavimu baudžiamosiose bylose, prieglobsčiu ir negrąžinimo principu.

Rekomendacijų ir išvadų dėl Sąjungos kompetencijai priklausančių klausimų projektai atitinka Sąjungos tikslus ir politiką teismo bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose, prieglobsčio ir negrąžinimo principo srityse ir nekelia jokių su Sąjungos teise susijusių problemų. Todėl siūloma, kad 19-ajame Šalių komiteto posėdyje Sąjunga neprieštarėtų rekomendacijų ir išvadų projektų priėmimui.

4. TEISINIS PAGRINDAS

4.1. Procedūrinis teisinis pagrindas

4.1.1. Principai

Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 218 straipsnio 9 dalyje numatyti sprendimai, kuriais nustatomos „pozicijos, kurios Sąjungos vardu priimanos susitarimu įsteigta organa, kai tam organui reikia priimti teisinę galią turinčius aktus, išskyrus aktus, papildančius arba pakeičiančius susitarimo institucinę struktūrą“.

Sąvoka „teisinę galią turintys aktai“ apima aktus, turinčius teisinę galią pagal aptariamą organą reglamentuojančias tarptautinės teisės normas. Ji taip pat apima priemones, kurios nėra privalomos pagal tarptautinę teisę, tačiau „gali stipriai paveikti Sąjungos teisės akto leidėjo priimamų teisės aktų [...] turinį“¹⁷.

4.1.2. Taikymas aptariamuoju atveju

Šalių komitetas yra Stambulo konvencija įsteigtas organas. Numatomi aktai, kuriuos turi priimti Šalių komitetas, yra teisinę galią turintys aktai. Numatomi aktai gali turėti lemiamą poveikį Sąjungos teisės turiniui, nes ateityje jie gali turėti įtakos atitinkamų Konvencijos nuostatų aiškinimui. Todėl siūlomo sprendimo procedūrinis teisinis pagrindas yra SESV 218 straipsnio 9 dalis.

4.2. Materialinis teisinis pagrindas

4.2.1. Principai

Sprendimo pagal SESV 218 straipsnio 9 dalį materialinis teisinis pagrindas pirmiausia priklauso nuo numatomo akto, dėl kurio nustatoma pozicija, kurios turi būti laikomasi Sąjungos vardu, tikslo ir turinio. Jeigu numatomu aktu siekiama dviejų tikslų arba jį sudaro dvi dalys ir jeigu vieną iš tų tikslų ar dalių galima laikyti pagrindiniu tikslu arba pagrindine dalimi, o kita dalis ar kiti tikslai yra tik papildomi, sprendimas pagal SESV 218 straipsnio 9 dalį turi būti grindžiamas tik vienu materialiniu teisiniu pagrindu – tuo, kurio reikalauja pagrindinis ar svarbesnis tikslas arba dalis.

¹⁶ 2003 m. rugsėjo 22 d. Tarybos direktyva 2003/86/EB dėl teisės į šeimos susijungimą (OL L 251, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2003/86/oj>).

¹⁷ 2014 m. spalio 7 d. Teisingumo Teismo sprendimas Vokietija / Taryba, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, 61–64 punktai.

Atsižvelgiant į tai, kad numatomu aktu siekiama kelių tikslų arba jį sudaro kelios dalys, kurie (-ios) yra neatsiejamai susiję (-usios) ir nė vienas (-a) iš jų nėra papildomas (-a), sprendimo pagal SESV 218 straipsnio 9 dalį materialinis teisinis pagrindas išimties tvarka turės apimti įvairius atitinkamus teisinius pagrindus.

4.2.2. *Taikymas aptariamuoju atveju*

Kalbant apie materialinį teisinį pagrindą, ES prisijungė prie Stambulo konvencijos dėl klausimų, kurie priklauso jos išimtinai kompetencijai, t. y. tiek, kiek tai susiję su Sąjungos institucijomis ir viešuoju administravimu¹⁸ ir su teisiniu bendradarbiavimu baudžiamosiose bylose, prieglobsčiu ir negrąžinimo principu¹⁹. ES prisijungimas prie Stambulo konvencijos buvo įformintas dviem atskirais Tarybos sprendimais, siekiant atsižvelgti į ypatingą Danijos ir Airijos padėtį SESV V antraštinės dalies atžvilgiu. Todėl ir sprendimas, kuriuo nustatoma pozicija, kurios turi būti laikomasi Sąjungos vardu Šalių komitete, turi būti įformintas dviem sprendimais, kai atitinkamos rekomendacijos ar išvados yra susijusios su abiem klausimais.

Numatomais aktais siekiama teismo bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose (SESV 82 straipsnio 2 dalis ir 84 straipsnis), taip pat prieglobsčio ir negrąžinimo principo (SESV 78 straipsnio 2 dalis) sričių tikslų ir juos sudaro šių sričių dalys. Jos yra neatsiejamai susijusios ir nė viena iš jų nėra papildoma kitos atžvilgiu. Todėl siūlomo sprendimo materialinis teisinis pagrindas apima šias nuostatas: SESV 78 straipsnio 2 dalį, 82 straipsnio 2 dalį ir 84 straipsnį.

4.3. **Išvada**

Siūlomo sprendimo teisinis pagrindas turėtų būti SESV 78 straipsnio 2 dalis, 82 straipsnio 2 dalis ir 84 straipsnis kartu su 218 straipsnio 9 dalimi.

¹⁸ 2023 m. birželio 1 d. Tarybos sprendimas (ES) 2023/1075 dėl Europos Tarybos konvencijos dėl smurto prieš moteris ir smurto šeimoje prevencijos ir kovos su juo sudarymo Europos Sąjungos vardu, kiek tai susiję su Sąjungos institucijomis ir viešuoju administravimu, (OL L 143 I, 2023 6 2, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/OJ>).

¹⁹ 2023 m. birželio 1 d. Tarybos sprendimas (ES) 2023/1076 dėl Europos Tarybos konvencijos dėl smurto prieš moteris ir smurto šeimoje prevencijos ir kovos su juo sudarymo Europos Sąjungos vardu, kiek tai susiję su klausimais, susijusiais su teisiniu bendradarbiavimu baudžiamosiose bylose, prieglobsčiu ir negrąžinimo principu, (OL L 143 I, 2023 6 2, p. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/OJ>).

Pasiūlymas

TARYBOS SPRENDIMAS

dėl pozicijos, kurios Europos Sąjungos vardu turi būti laikomasi Europos Tarybos konvencijos dėl smurto prieš moteris ir smurto šeimoje prevencijos ir kovos su juo šalių komiteto 19-ajame posėdyje, dėl rekomendacijų ir išvadų, skirtų tam tikroms Konvencijos šalims, dėl jų vykdomo tos konvencijos įgyvendinimo, susijusio su teisiniu bendradarbiavimu baudžiamosiose bylose, prieglobsčiu ir negrąžinimo principu

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 78 straipsnio 2 dalį, 82 straipsnio 2 dalį ir 84 straipsnį kartu su 218 straipsnio 9 dalimi,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

kadangi:

- (1) Sąjunga sudarė Europos Tarybos konvenciją dėl smurto prieš moteris ir smurto šeimoje prevencijos ir kovos su juo (toliau – Konvencija) Tarybos sprendimu (ES) 2023/1075²⁰, kiek tai susiję su Sąjungos institucijomis ir viešuoju administravimu, ir Tarybos sprendimu (ES) 2023/1076²¹, kiek tai susiję su klausimais, susijusiais su teisiniu bendradarbiavimu baudžiamosiose bylose, prieglobsčiu ir negrąžinimo principu, tiek, kiek jie priklauso išimtinai Sąjungos kompetencijai, ir Konvencija įsigaliojo Sąjungai 2023 m. spalio 1 d.;
- (2) vadovaujantis Konvencijos 66 straipsnio 1 dalimi, Kovos su smurtu prieš moteris ir smurtu šeimoje ekspertų grupė (toliau – GREVIO) turi stebėti, kaip Konvencijos šalys (toliau – Šalys) įgyvendina Konvenciją. Pagal Konvencijos 68 straipsnio 11 dalį GREVIO turi priimti savo ataskaitas ir išvadas dėl priemonių, kurių imasi atitinkama Šalis Konvencijos nuostatomis įgyvendinti;
- (3) Šalių komitetas (toliau – Komitetas) pagal Konvencijos 68 straipsnio 12 dalį gali priimti atitinkamai Šaliai skirtas rekomendacijas, grindžiamas GREVIO ataskaita ir išvadomis. Tokiose rekomendacijose atskiriamos priemonės, kurių turi būti imtasi kuo greičiau, nustatant reikalavimą per trejų metų laikotarpį pranešti Komitetui apie veiksmus, kurių imtasi, ir priemonės, kurios, nors ir svarbios, nėra įgyvendintinos nedelsiant. Pasibaigus tam trejų metų laikotarpiui Šalis privalo pateikti Komitetui ataskaitas apie priemones, kurių imtasi dešimtyje konkrečių Konvencijos sričių.

²⁰ 2023 m. birželio 1 d. Tarybos sprendimas (ES) 2023/1075 dėl Europos Tarybos konvencijos dėl smurto prieš moteris ir smurto šeimoje prevencijos ir kovos su juo sudarymo Europos Sąjungos vardu, kiek tai susiję su Sąjungos institucijomis ir viešuoju administravimu, (OL L 143 I, 2023 6 2, p. 1), [Sprendimas - 2023/1075 - LT - EUR-Lex](#).

²¹ 2023 m. birželio 1 d. Tarybos sprendimas (ES) 2023/1076 dėl Europos Tarybos konvencijos dėl smurto prieš moteris ir smurto šeimoje prevencijos ir kovos su juo sudarymo Europos Sąjungos vardu, kiek tai susiję su klausimais, susijusiais su teisiniu bendradarbiavimu baudžiamosiose bylose, prieglobsčiu ir negrąžinimo principu, (OL L 143 I, 2023 6 2, p. 4), [Sprendimas - 2023/1076 - LT - EUR-Lex](#).

Remdamasis ta ataskaita ir bet kokia papildoma informacija, Komitetas turi priimti Komiteto sekretoriato parengtas išvadas dėl rekomendacijų įgyvendinimo;

- (4) pagal Konvencijos 68 straipsnio 3 dalį po GREVIO pradinės vertinimo procedūros vertinimo procedūros suskirstomos į etapus (toliau – teminiai vertinimo etapai). Pirmasis teminis vertinimo etapas pavadintas „Pasitikėjimo stiprinimas užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą“ ir apima 20 Konvencijos straipsnių, t. y. 3, 7, 8, 11, 12, 14, 15, 16, 18, 20, 22, 25, 31, 48, 49, 50, 51, 52, 53 ir 56 straipsnius. 2024 m. gruodžio 17 d. Komitetas savo 17-ajame posėdyje priėmė Sprendimą dėl rekomendacijų, kurias turi priimti Šalių komitetas, atsižvelgdamas į GREVIO ataskaitas, priimtas per pirmąjį teminį vertinimo etapą ir pateiktas dokumente IC-CP(2024)10 rev;
- (5) Numatoma, kad Komitetas savo 19-ajame posėdyje 2025 m. gruodžio 11 d. priims toliau išvardytus rekomendacijų projektus (vieną – remdamasis pradine vertinimo procedūra ir septynis – remdamasis pirmuoju teminio vertinimo etapu) ir išvadų projektą dėl to, kaip devynios Šalys įgyvendina Konvenciją (toliau atitinkamai – rekomendacijų projektai ir išvadų projektas, kartu vadinami numatomais aktais):
 - (1) Rekomendaciją dėl Jungtinės Karalystės vykdomo Stambulo konvencijos įgyvendinimo, kaip išdėstyta dokumente IC-CP(2025)22prov;
 - (2) Rekomendacijas Andorai stiprinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją, kaip išdėstyta dokumente IC-CP(2025)23prov;
 - (3) Rekomendacijas Belgijai stiprinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją, kaip išdėstyta dokumente IC-CP(2025)24revprov;
 - (4) Rekomendacijas Prancūzijai stiprinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją, kaip išdėstyta dokumente IC-CP(2025)25prov;
 - (5) Rekomendacijas Italijai stiprinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją, kaip išdėstyta dokumente IC-CP(2025)26prov;
 - (6) Rekomendacijas Nyderlandams stiprinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją, kaip išdėstyta dokumente IC-CP(2025)27prov;
 - (7) Rekomendacijas Portugalijai stiprinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją, kaip išdėstyta dokumente IC-CP(2025)28prov;
 - (8) Rekomendacijas Serbijai stiprinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją, kaip išdėstyta dokumente IC-CP(2025)29prov, ir
 - (9) Išvadas dėl Šalių komiteto priimtų Lenkijai skirtų rekomendacijų įgyvendinimo, kaip išdėstyta dokumente IC-CP(2025)30prov;
- (6) numatomi aktai susiję su Konvencijos nuostatų dėl teismo bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose, pavyzdžiui, klausimų, susijusių su smurto prieš moteris ir smurto šeimoje aukų apsauga ir parama joms, įgyvendinimu. Rekomendacijų ir išvadų projektai taip pat susiję su Konvencijos nuostatų dėl prieglobsčio ir negrąžinimo

principo įgyvendinimu. Tiems klausimams taikoma Sąjungos *acquis*, visų pirma Tarybos direktyva 2003/86/EB²², Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2012/29/ES²³, (ES) 2024/1346²⁴ ir (ES) 2024/1385²⁵, taip pat Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2024/1348²⁶. Numatomi aktai turės teisinę galią, nes jie gali reikšmingai paveikti Sąjungos teisės turinį, nes ateityje jie gali turėti įtakos atitinkamų Konvencijos nuostatų aiškinimui. Todėl tikslinga nustatyti poziciją, kurios Sąjungos vardu turi būti laikomasi Komitete dėl klausimų, susijusių su teisiniu bendradarbiavimu baudžiamosiose bylose, prieglobsčiu ir negražinimo principu;

- (7) reikėtų pažymėti, kad rekomendacijos, susijusios su tam tikrais Konvencijos straipsniais, Sąjungos kompetencijai priklauso tik iš dalies. Todėl, kalbant apie tuos straipsnius, šis sprendimas neturėtų daryti poveikio valstybių narių kompetencijai, pavyzdžiui, kiek tai susiję su rekomendacijomis dėl Konvencijos 49 ir 50 straipsnių, šis sprendimas neturėtų daryti poveikio valstybių narių kompetencijai, susijusiai su jų teisingumo sistemų vidaus organizavimu ir administravimu; kiek tai susiję su rekomendacijomis dėl Konvencijos 11 ir 20 straipsnių, šis sprendimas neturėtų daryti poveikio valstybių narių kompetencijai, susijusiai su sveikatos priežiūros paslaugų ir medicininės priežiūros organizavimu ir teikimu; kiek tai susiję su rekomendacijomis dėl Konvencijos 14 straipsnio, šis sprendimas neturėtų daryti poveikio valstybių narių kompetencijai, susijusiai su mokymo turiniu ir švietimo sistemų organizavimu, ir kiek tai susiję su rekomendacijomis dėl Konvencijos 31 straipsnio, šis sprendimas neturėtų daryti poveikio valstybių narių kompetencijai šeimos teisės srityje;
- (8) kalbant apie Jungtinę Karalystę, rekomendacijos dėl jos vykdomo Konvencijos įgyvendinimo projekte nurodytas poreikis: suderinti esamas teises apibrėžtis su Konvencija (Konvencijos 3 straipsnis); užtikrinti, kad Stambulo konvencijos nuostatos būtų įgyvendinamos nediskriminuojant ir integruojant moterų, patiriančių sąveikinę diskriminaciją, požiūrius ir poreikius į politikos dokumentus (Konvencijos 4 straipsnis); užtikrinti tinkamus ir tvarius finansinius išteklius visoms politikos sritims, kuriomis siekiama kovoti su smurtu prieš moteris, ir tvarų atitinkamų pilietinės visuomenės organizacijų finansavimą (Konvencijos 8 straipsnis); stiprinti pilietinės visuomenės organizacijų pripažinimą ir rėmimą (Konvencijos 9 straipsnis); suteikti nacionalinėms koordinavimo įstaigoms reikalingus įgaliojimus bei kompetencijas ir užtikrinti politikos ir priemonių, skirtų visų formų smurto prieš moteris prevencijai ir kovai su juo, koordinavimą bei įgyvendinimą, taip pat jų nepriklausomą stebėseną ir vertinimą, grindžiamą atitinkamais duomenimis (Konvencijos 10 straipsnis); suderinti duomenų rinkimo sistemas ir užtikrinti sistemingą suskirstytų duomenų apie smurtą prieš moteris rinkimą (Konvencijos 11 straipsnis); užtikrinti atitinkamų specialistų

²² 2003 m. rugsėjo 22 d. Tarybos direktyva 2003/86/EB dėl teisės į šeimos susijungimą (OL L 251, 2003 10 3, p. 12, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2003/86/oj>).

²³ 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos Direktyva 2012/29/ES, kuria nustatomi būtiniausi nusikaltimų aukų teisių, paramos joms ir jų apsaugos standartai ir kuria pakeičiamas Tarybos pamatinis sprendimas 2001/220/TVR, (OL L 315, 2012 11 14, p. 57–73, <http://data.europa.eu/eli/dir/2012/29/oj>).

²⁴ 2024 m. gegužės 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2024/1346, kuria nustatomos normos dėl tarptautinės apsaugos prašytojų priėmimo, (OL L, 2024/1346, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1346/oj>).

²⁵ 2024 m. gegužės 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2024/1385 dėl kovos su smurtu prieš moteris ir smurtu artimoje aplinkoje (OL L, 2024/1385, 2024 5 24, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1385/oj>).

²⁶ 2024 m. gegužės 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2024/1348, kuriuo Sąjungoje nustatoma bendra tarptautinės apsaugos procedūra ir panaikinama Direktyva 2013/32/ES, (OL L, 2024/1348, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>).

mokymą apie tai, kaip tinkamai reaguoti į smurto prieš moteris atvejus ir juos tirti (Konvencijos 15 straipsnis); pašalinti kliūtis, trukdančias gauti bendrąsias paramos paslaugas (Konvencijos 20 straipsnis); visoms aukoms teikti specialiąsias paramos paslaugas (užtikrinant pakankamai darbuotojų ir išteklių) ir didinti prieglaudų, skirtų smurto prieš moteris ir smurto šeimoje aukoms, skaičių ir apgyvendinimo pajėgumus (Konvencijos 22 straipsnio 23 dalis); užtikrinti, kad smurtas prieš vaikus galėtų būti laikomas atsakomybę sunkinančia aplinkybe, neatsižvelgiant į smurto vykdytojo ir vaiko santykį (Konvencijos 46 straipsnis); mažinti antrinę viktimizaciją užtikrinant, kad smurto prieš moteris veiksmus tiriantys ir baudžiamąjį persekiojimą vykdančios asmenys turėtų tinkamų ekspertinių žinių tais klausimais, ir užtikrinti, kad bylos būtų tiriamos veiksmingai ir nedelsiant (Konvencijos 50 straipsnis); užtikrinti skubaus draudimo orderių nustatymą ir įgyvendinimą, kai to reikia (Konvencijos 52 straipsnis), ir užtikrinti galimybę visoms moterims ir mergaitėms gauti tinkamą bei saugią apgyvendinimo vietą prieglobsčio prašymo nagrinėjimo procedūros metu ir taikyti lyčiai atžvalgius standartus priėmimo patalpose (Konvencijos 60 straipsnis). Kadangi rekomendacijos tais klausimais projektas atitinka Sąjungos politiką ir tikslus, susijusius su teisiniu bendradarbiavimu baudžiamosiose bylose, prieglobsčiu ir negrąžinimo principu, ir nekelia jokių su Sąjungos teise susijusių problemų, Sąjungos pozicija turėtų būti neprieštarauti jo priėmimui;

- (9) kalbant apie Andorą, rekomendacijų dėl jos vykdomo Konvencijos įgyvendinimo projekte nurodytas poreikis: sukurti ilgalaikę visapusišką strategiją, skirtą visų formų smurto prieš moteris, kuriam taikoma Konvencija, prevencijai ir kovai su juo; užtikrinti, kad moterų teisių organizacijos dalyvautų visuose politikos formavimo procesuose ir nuolat vertinti šias politikos sritis išsamių rodiklių pagrindu (7 straipsnis); užtikrinti, kad moterų teisių NVO būtų suteikta pakankamai subsidijų ir laiko, kad jos galėtų vykdyti joms pavestus veiksmus (8 straipsnis); toliau plėsti suskirstytų duomenų apie visų formų smurtą, kuriam taikoma Stambulo konvencija, rinkimą ir užtikrinti išsamių duomenų apie teismo sprendimus, susijusius su smurtu prieš moteris ir smurtu šeimoje, prieinamumą (11 straipsnis); pratęsti visų formų smurto, kuriam taikoma Stambulo konvencija, prevencijos kampanijas (Konvencijos 12 straipsnis); užtikrinti pakankamus žmogiškuosius išteklius ir tinkamas specialistų, dirbančių smurto vykdytojams skirtose programose, kvalifikaciją, nustatyti būtiniausius standartus ir sukurti specialiąją programą, skirtą seksualinio smurto vykdytojams (16 straipsnis); užtikrinti, kad specialiosios paramos paslaugos patenkintų aukų poreikius ir kad migrantės, pabėgėlės ir prieglobsčio prašytojos turėtų neribotą galimybę naudotis tomis paslaugomis (22 ir 60 straipsniai); dėti pastangas siekiant pagerinti policijos operacijas atsižvelgiant į visų formų smurtą prieš moteris, kuriam taikoma Stambulo konvencija, ir didinti atitinkamų specialistų informuotumą (49 ir 50 straipsniai); imtis priemonių užtikrinti, kad visi suinteresuotieji subjektai atliktų visų formų smurto, kuriam taikoma Konvencija, rizikos vertinimą ir reguliariai jį kartotų (51 straipsnis); užtikrinti, kad skubūs draudimo orderiai galėtų būti išduodami nedelsiant, kai kyla tiesioginis pavojus, ir nustatyti aiškią teisinę sistemą, kuria būtų užtikrintas tinkamas skubių draudimo orderių valdymas (52 straipsnis), ir užtikrinti, kad visų formų smurto, kuriam taikoma Konvencija, aukos galėtų naudotis apsaugos orderiais ir kad už jų pažeidimus būtų baudžiama (53 straipsnis). Kadangi tų rekomendacijų projektas atitinka Sąjungos politiką bei tikslus teisinio bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose, prieglobsčio ir negrąžinimo principo srityse ir nekelia jokių su Sąjungos teise susijusių problemų, Sąjungos pozicija turėtų būti neprieštarauti jų priėmimui;

- (10) kalbant apie Belgiją, rekomendacijų dėl jos vykdomo Konvencijos įgyvendinimo projekte nurodytas poreikis: užtikrinti didesnę politikos ir priemonių, susijusių su smurto prieš moteris prevencija ir kova su juo, nuoseklumą įvairiais šalies valdžios institucijų lygmenimis (Konvencijos 7 straipsnis); užtikrinti, kad surinkti duomenys būtų suskirstomi į kategorijas, ir suderinti duomenų rinkimą (Konvencijos 11 straipsnis); užtikrinti žinių apie laisva valia duoto sutikimo sąvoką lytiniuose santykiuose perdavimą (Konvencijos 14 straipsnis); parengti visų lygių teisėsaugos pareigūnų ir visų atitinkamų sveikatos priežiūros specialistų pirminį mokymą ir mokymą darbo vietoje, taip pat priimti ir skleisti mokymo kursų kokybės standartus (Konvencijos 15 straipsnis); didinti paramą nuo smurto nukentėjusių moterų atsigavimui ir ekonominei nepriklausomybei taikant atitinkamas priemones ir įgyvendinti standartizuotus priežiūros paslaugų teikimo būdus sveikatos priežiūros sektoriuje, siekiant užtikrinti aukų identifikavimą ir jų nukreipimą į atitinkamas specialiujų paramos paslaugų teikimo vietas (Konvencijos 20 straipsnis); padidinti tik moterims skirtų prieglaudų skaičių ir apgyvendinimo pajėgumus ir užtikrinti, kad mokesčiai nebūtų kliūtis patekti į prieglaudą, taip pat sukurti valstybės masto pagalbos liniją, kuri vieno langelio principu būtų pasiekama visoms aukoms (Konvencijos 22 straipsnis); užtikrinti, kad bendravimui dalyvaujant trečiajam asmeniui skirtose patalpose būtų užtikrintas vaikų ir jų motinų saugumas ir išvengta antrinės viktimizacijos (Konvencijos 31 straipsnis); užtikrinti veiksmingumą, kad prokuratūra teiktų pirmenybę šioms byloms ir taikytų lyčių aspektu grindžiamą ir į aukas orientuotą požiūrį į smurtą prieš moteris, užtikrinti, kad būtų taikomos veiksmingos apsaugos priemonės siekiant užkirsti kelią netinkamam mediacijos naudojimui ir imtis priemonių, kad būtų išvengta teismo atsako skirtumų visais smurto prieš moteris atvejais (Konvencijos 49 ir 50 straipsniai); pašalinti skubių draudimo orderių, apsaugos ir apribojančių orderių naudojimo kliūtis, užtikrinti, kad tokie orderiai būtų prieinami ir pasiekiami visoms aukoms ir kad dėl jų būtų galima kreiptis nepriklausomai nuo kitų procedūrų (Konvencijos 52 ir 53 straipsniai), ir įvertinti esamų apsaugos priemonių įgyvendinimą ir užtikrinti, kad visos taikomos priemonės būtų praktiškai įgyvendinamos atsižvelgiant į visų formų smurto, kuriam taikoma Konvencija, aukas (Konvencijos 56 straipsnis). Kadangi tų rekomendacijų projektas atitinka Sąjungos politiką bei tikslus teismo bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose srityje ir nekelia jokių su Sąjungos teise susijusių problemų, Sąjungos pozicija turėtų būti neprieštarauti jų priėmimui;
- (11) kalbant apie Prancūziją, rekomendacijų dėl jos vykdomo Konvencijos įgyvendinimo projekte nurodytas poreikis: parengti ilgalaikę visa apimančią visų formų smurto prieš moteris, kuriam taikoma Konvencija, prevencijos ir kovos su juo strategiją, užtikrinti, kad smurto prieš moteris prevencijos ir kovos su juo politiką koordinuojančiai įstaigai būtų skirta pakankamai išteklių; užtikrinti, kad moterų teisių asociacijos dalyvautų visuose politikos formavimo procesuose, ir nuolat vertinti šias politikos sritis iš anksto nustatytų rodiklių pagrindu (Konvencijos 3 ir 7 straipsniai); toliau dėti pastangas siekiant užtikrinti tinkamą visų formų smurto prieš moteris prevencijos ir kovos su juo politikos finansavimą ir užtikrinti, kad moterų teisių organizacijos turėtų pakankamus ir stabilius finansinius išteklius savo darbui atlikti (Konvencijos 8 straipsnis); užtikrinti, kad teisminių institucijų surinkti duomenys būtų suskirstomi į kategorijas (Konvencijos 11 straipsnis); didinti pastangas ir įvertinti pirminės prevencijos priemonių poveikį (Konvencijos 12 straipsnis); užtikrinti, kad visiems specialistams, bendraujantiems su smurto aukomis ir smurto veiksmų vykdytojais, būtų rengiamas mokymas apie visų formų smurtą prieš moteris ir kad toks mokymas būtų vertinamas (Konvencijos 15 straipsnis); priimti ir įgyvendinti būtiniausius smurto veiksmų

vykdytojams skirtų programų standartus ir įvertinti jų poveikį (Konvencijos 16 straipsnis); užtikrinti, kad visoje šalyje būtų įsteigtos koordinavimo įstaigos ir kad teikiant naujas vieno langelio principu pagrįstas paslaugas, sukurtose siekiant teikti paramą nuo smurto nukentėjusioms moterims, dalyvautų visos susijusios įstaigos (Konvencijos 18 straipsnis); užtikrinti, kad visoms nuo smurto nukentėjusioms moterims būtų suteikta galimybė atlikti teismo ekspertizę ir išsaugoti įrodymus, ir imtis tolesnių priemonių siekiant užkirsti kelią smurtui prieš neįgalias moteris ir su juo kovoti (Konvencijos 20 straipsnis); užtikrinti, kad visoje šalyje būtų teikiamos specialiosios paramos paslaugos, be kita ko, nuo smurto nukentėjusioms moterims ir jų vaikams, gyvenantiems prieglaudose, ir užtikrinti, kad teikiant tas paslaugas būtų atsižvelgiama į smurtą prieš moteris skaitmeninėje erdvėje (Konvencijos 22 straipsnis); teikti seksualinio smurto aukoms medicininę priežiūrą, paramą po traumų, teismo ekspertizės paslaugas ir psichologinę pagalbą (Konvencijos 25 straipsnis); priimant sprendimus dėl globos ir lankymo teisių užtikrinti aukų ir jų vaikų saugumą išplečiant civilinių ir baudžiamųjų teismų bendradarbiavimo stiprinimo priemonių taikymą ir užtikrinti, kad būtų pakankamai patalpų, skirtų bendravimui dalyvaujant trečiajam asmeniui (Konvencijos 31 straipsnis); stiprinti priemones, kurių imtasi siekiant paskatinti moteris, nukentėjusias nuo visų formų smurto, kuriam taikoma Stambulo konvencija, pranešti apie tokį smurtą ir užtikrinti tinkamas priėmimo ir paramos paslaugas; imtis priemonių siekiant užtikrinti, kad daugiau seksualinio smurto atvejų pasiektų baudžiamojo persekiojimo etapą, ir toliau dėti pastangas siekiant užtikrinti tinkamą teisminį atsaką į visų formų smurtą prieš moteris (Konvencijos 49 ir 50 straipsniai); užtikrinti, kad visais smurto prieš moteris atvejais būtų sistemingai atliekamas rizikos vertinimas (Konvencijos 51 straipsnis); dažniau naudoti apsaugos orderius ir užtikrinti, kad už jų pažeidimus būtų baudžiama (Konvencijos 53 straipsnis), ir apriboti antrinę viktimizaciją, su kuria proceso metu gali susidurti nuo smurto nukentėjusios moters (Konvencijos 56 straipsnis). Kadangi tų rekomendacijų projektas atitinka Sąjungos politiką bei tikslus teismo bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose srityje ir nekelia jokių su Sąjungos teise susijusių problemų, Sąjungos pozicija turėtų būti neprieštarauti jų priėmimui;

- (12) kalbant apie Italiją, rekomendacijų dėl jos vykdomo Konvencijos įgyvendinimo projekte nurodytas poreikis: nustatyti 3 straipsnį atitinkančias smurto šeimoje ir smurto prieš moteris apibrėžtis, siekiant užtikrinti bendrą šių sąvokų vartojimą (Konvencijos 3 straipsnis), užtikrinti, kad nacionaliniame kovos su smurtu prieš moteris veiksmų plane būtų sprendžiami visų formų smurto prieš moteris klausimai ir kad jis būtų pagrįstas tvarkaraščiu, finansiniais ištekliais ir rodikliais pažangai įvertinti; užtikrinti veiksmingas konsultacijas su pilietine visuomene ir geriau koordinuoti atitinkamos politikos įgyvendinimą (Konvencijos 7 straipsnis); užtikrinti tvarų ir ilgalaikį visų politikos sričių ir priemonių, kuriomis siekiama smurto prieš moteris prevencijos ir kovos su juo, finansavimą ir suteikti prieglaudoms pakankamą ir tvarų finansavimą (Konvencijos 8 straipsnis); užtikrinti, kad visi atitinkami suinteresuotieji subjektai rinktų duomenis ir suskirstytų juos į kategorijas, ir suderinti duomenų rinkimą (Konvencijos 11 straipsnis); užtikrinti mokymą apie laisva valia duoto sutikimo sąvoką lytiniuose santykiuose (Konvencijos 14 straipsnis); parengti pradinį mokymą ir mokymą darbo vietoje visiems atitinkamiems specialistams apie visų formų smurtą prieš moteris (Konvencijos 15 straipsnis); didinti prieglaudų skaičių ir apgyvendinimo pajėgumus, atsižvelgiant į tinkamą geografinį pasiskirstymą, ir suteikti apgyvendinimą visoms aukoms, užtikrinti, kad moters lyties organų žalojimo aukos galėtų pasinaudoti pagalbos linija, ir kad vaikų, kurie susidūrė su smurtu šeimoje ar kitų formų smurtu prieš moteris, psichologinėms konsultacijoms nebūtų

taikomas reikalavimas gauti abiejų tėvų pritarimą (Konvencijos 22, 23, 24 ir 26 straipsniai); suteikti saugias patalpas, skirtas bendravimui dalyvaujant trečiajam asmeniui, padedant išmokytiems smurto šeimoje srities specialistams (31 straipsnis); užtikrinti, kad atkuriamojo teisingumo paslaugomis nusikalstamų veikų, patenkančių į Stambulo konvencijos taikymo sritį, atvejais būtų naudojamosi atsargiai ir jos būtų grindžiamos aukos, kuriai prieš tai buvo suteikta informacija, laisvu sutikimu (Konvencijos 48 straipsnis); užtikrinti, kad teisėsaugos institucijos laiku ir tinkamai reaguotų į pranešimus, susijusius su visų formų smurtu prieš moteris, ir kad tokiais atvejais būtų vykdomas veiksmingas tyrimas ir baudžiamasis persekiojimas (Konvencijos 49 ir 50 straipsniai); užtikrinti sistemingą visų formų smurto prieš moteris aukų rizikos vertinimą, grindžiamą vadovais ir gairėmis, ir apsvarstyti poreikį į vertinimą įtraukti vaikus ir jų individualią riziką (Konvencijos 51 straipsnis), ir užtikrinti, kad skubūs draudimo orderiai prireikus būtų išduodami praktikoje, stebėti orderius ir reaguoti į jų pažeidimus, taip pat įtraukti vaikus į skubių draudimo orderių ir apribojančių orderių taikymo sritį (Konvencijos 52 ir 53 straipsniai). Kadangi tų rekomendacijų projektas atitinka Sąjungos politiką bei tikslus teismo bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose srityje ir nekelia jokių su Sąjungos teise susijusių problemų, Sąjungos pozicija turėtų būti neprieštarauti jų priėmimui;

- (13) kalbant apie Nyderlandus, rekomendacijų dėl jų vykdomo Konvencijos įgyvendinimo projekte nurodytas poreikis: užtikrinti, kad politikos dokumentuose pateiktos apibrėžtys atspindėtų faktą, kad smurtas šeimoje daro neproporcingą poveikį moterims, ir suderinti teisės aktuose pateiktas apibrėžtis su Stambulo konvencijos 3b straipsniu (Konvencijos 3 straipsnis); užtikrinti, kad politika ir priemonės, kurių imamasi siekiant užkirsti kelią smurtui prieš moteris ir smurtui šeimoje ir su juo kovoti, būtų koordinuojamos ir kad jos apimtų visų formų smurtą prieš moteris, kuriam taikoma Stambulo konvencija, pavesti koordinavimo įstaigos vaidmenį visiškai institucionalizuotiems subjektams, turintiems aiškius įgaliojimus, kompetenciją ir būtinus išteklius, ir užtikrinti nevyriausybių organizacijų (NVO) dalyvavimą formuojant politiką (Konvencijos 7 straipsnis); nustatyti tinkamą ir tvarų politikos ir priemonių, susijusių su visų formų smurtu prieš moteris ir smurtu šeimoje, finansavimą ir užtikrinti tinkamą ir tvarų moterų teisių organizacijų finansavimą (Konvencijos 8 straipsnis); pritaikyti duomenų kategorijas, kad jomis galėtų naudotis teisingumo sektorius ir teisėsaugos institucijos, ir užtikrinti duomenų suskirstymą į kategorijas (Konvencijos 11 straipsnis); intensyvinti visų specialistų, dirbančių su smurto prieš moteris aukomis, mokymą apie visų formų smurtą, kuriam taikoma Stambulo konvencija, kartu atsižvelgiant į moterų teisių organizacijų patirtį (Konvencijos 15 straipsnis); stiprinti pastangas siekiant padidinti prieglaudų skaičių bei apgyvendinimo pajėgumus ir jų gebėjimą patenkinti moterų, patiriančių sąveikinę diskriminaciją, poreikius (Konvencijos 22 straipsnis); užtikrinti veiksmingą smurto prieš moteris, kuriam taikoma Konvencija, atvejų tyrimą ir baudžiamąjį persekiojimą ir imtis priemonių, kuriomis aukos, įskaitant moteris, kurioms gresia sąveikinė diskriminacija, būtų skatinamos pranešti apie smurtą (Konvencijos 49 ir 50 straipsniai); imtis priemonių užtikrinti, kad smurto šeimoje ir kitų formų smurto prieš moteris atvejais būtų atliekamas rizikos vertinimas atsižvelgiant į lytį, kuris yra tarpinstitucinio atsako dalis (Konvencijos 51 straipsnis), ir peržiūrėti bei išplėsti apribojančių orderių ir skubių draudimo orderių sistemą pagal Konvenciją, siekiant užtikrinti, kad atitinkamos institucijos galėtų nedelsdamos išduoti tokius orderius neišvengiamo pavojaus atvejais (Konvencijos 52 straipsnis). Kadangi tų rekomendacijų projektas atitinka Sąjungos politiką bei tikslus teismo

bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose srityje ir nekelia jokių su Sąjungos teise susijusių problemų, Sąjungos pozicija turėtų būti neprieštarauti jų priėmimui;

- (14) kalbant apie Portugaliją, rekomendacijų dėl jos vykdomo Konvencijos įgyvendinimo projekte nurodytas poreikis: užtikrinti tinkamus finansinius išteklius nacionalinėms strategijoms bei veiksmų planams įgyvendinti ir tvarų moterų teisių organizacijų finansavimą (Konvencijos 8 straipsnis); užtikrinti teisminių institucijų narius pirminį mokymą ir mokymą darbo vietoje apie visų formų smurtą prieš moteris, kuriam taikoma Konvencija, ir užtikrinti, kad visi atitinkami specialistai būtų nuolat mokomi smurto prieš moteris tema (Konvencijos 15 straipsnis); užtikrinti, kad smurto šeimoje ir seksualinio smurto vykdytojams skirtos programos būtų pakankamai prieinamos, būtų nustatyti jų būtiniausi standartai ir jos būtų vertinamos (Konvencijos 16 straipsnis); sukurti tarpinstitucinį koordinuotą atsaką į visų formų smurtą prieš moteris (Konvencijos 18 straipsnis); sukurti pagalbos liniją, skirtą nuo įvairių formų smurto nukentėjusioms moterims, padidinti tik moterims skirtų prieglaudų, kuriose priimamos visų formų smurto prieš moteris aukos, skaičių ir apgyvendinimo pajėgumus ir užtikrinti galimybę naudotis specialiosiomis paramos paslaugomis, taip pat panaikinti reikalavimą aukoms pranešti apie nusikaltimą, kad jos galėtų gauti vietą prieglaudoje (Konvencijos 22 straipsnis); teikti pirmenybę nukentėjusių moterų ir jų vaikų saugumui ir pagarbai jų teisėms įgyvendinant bendravimą dalyvaujant trečiajam asmeniui (Konvencijos 31 straipsnis); užtikrinti greitą ir lyčiai atžvalgų teisėsaugos pareigūnų atsaką visais smurto prieš moteris atvejais, įskaitant smurtą skaitmeninėje erdvėje; užtikrinti, kad bylos būtų veiksmingai ištirtos (Konvencijos 49 ir 50 straipsniai), ir suderinti skubių draudimo orderių sistemą ir apsaugos bei apribojančių orderių sistemą su Konvencija, užtikrinti, kad apsaugos orderių taikymo sritis ir trukmė būtų nustatoma kiekvienu konkrečiu atveju, kad būtų sustiprinta apsaugos orderių stebėseną ir už tokių orderių pažeidimus būtų taikomos atgrasomosios sankcijos (Konvencijos 52 ir 53 straipsniai). Kadangi tos rekomendacijos atitinka Sąjungos politiką bei tikslus teismo bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose srityje ir nekelia jokių su Sąjungos teise susijusių problemų, Sąjungos pozicija turėtų būti neprieštarauti jų priėmimui;
- (15) kalbant apie Serbiją, rekomendacijų dėl jos vykdomo Konvencijos įgyvendinimo projekte nurodytas poreikis: suderinti smurto šeimoje apibrėžtį visuose teisės aktuose pagal Konvenciją, užtikrinti veiksmingą nacionalinės strategijos įgyvendinimą bei stebėseną ir skirti pakankamai išteklių kompetentingai įstaigai ar įstaigoms, atsakingoms už politikos ir priemonių, kuriomis sprendžiamas visų formų smurtas prieš moteris, koordinavimą, įgyvendinimą, stebėseną ir nepriklausomą vertinimą (3 ir 7 straipsniai); užtikrinti tinkamus ir tvarius finansinius išteklius įstatymų leidybai, politikai ir priemonėms, kuriomis siekiama užkirsti kelią smurtui prieš moteris ir smurtui šeimoje ir su juo kovoti, taip pat užtikrinti tvarų finansavimą moterų organizacijoms, teikiančioms specialiosios paramos paslaugas aukoms (Konvencijos 8 straipsnis); užtikrinti, kad surinkti duomenys būtų suskirstomi į kategorijas pagal svarbius veiksmus, ir suderinti duomenų rinkimą (Konvencijos 11 straipsnis); užtikrinti reguliarias prevencines priemones siekiant panaikinti lyčių stereotipus, skatinti informuotumo didinimo kampanijas, kuriomis būtų sprendžiamas visų formų smurtas prieš moteris, įskaitant smurtą skaitmeninėje erdvėje, ir kurios būtų skirtos visai visuomenei (Konvencijos 12 straipsnis); užtikrinti sistemingą visų atitinkamų specialistų pradinį mokymą ir mokymą darbo vietoje (Konvencijos 15 straipsnis); plėsti smurto šeimoje veiksmų vykdytojams skirtas programas ir skirti joms pakankamai išteklių, taip pat priimti bendrus standartus (Konvencijos 16 straipsnis); gerinti aukų galimybes gauti finansinę paramą, būstą bei darbą ir užtikrinti nemokamą

teismo ekspertizę (Konvencijos 20 straipsnis); padidinti prieglaudų skaičių, kad būtų užtikrintas saugus visų aukų, įskaitant sąveikinę diskriminaciją patiriančias aukas, apgyvendinimas (Konvencijos 22 straipsnis); užtikrinti, kad visoje šalyje veiktų išžaginimo aukų krizės centrai arba seksualinio smurto aukų nukreipimo centrai, nepriklausomai nuo aukos noro pranešti apie nusikaltimą (Konvencijos 25 straipsnis); skatinti pranešti apie visų formų smurtą prieš moteris, didinti teisėsaugos institucijų informuotumą, kad būtų užtikrintas lyčiai atžvalgus atsakas, stiprinti įrodymų rinkimą ir imtis priemonių veiksmingam bylų nagrinėjimui užtikrinti (Konvencijos 49 ir 50 straipsniai); užtikrinti policijos pareigūnų mokymą ir konsultavimą rizikos vertinimo klausimais ir į vertinimą įtraukti visas atitinkamas institucijas (Konvencijos 51 straipsnis); gerinti stebėseną ir atitiktį neatidėliotinoms ir išplėstinėms apsaugos priemonėms, be kita ko, vykdant elektroninę stebėseną; užtikrinti proceso nuoseklumą ir sistemingai įtraukti vaikus tiek į neatidėliotinas apsaugos priemones, tiek į ilgalaikės apsaugos orderius (Konvencijos 52 ir 52 straipsniai), ir užtikrinti veiksmingą visų aukų apsaugos priemonių įgyvendinimą tyrimų bei teismo procesų metu ir apsaugoti aukas nuo bauginimo, atsakomųjų veiksmų ir pakartotinės viktimizacijos, užtikrinant jų teisę būti tinkamai informuotoms, kai yra išduodami orderiai arba smurto veiksmų vykdytojai yra paleidžiami ar pabėga (Konvencijos 56 straipsnis). Kadangi tų rekomendacijų projektas atitinka Sąjungos politiką bei tikslus teismo bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose srityje ir nekelia jokių su Sąjungos teise susijusių problemų, Sąjungos pozicija turėtų būti neprieštarauti jų priėmimui;

- (16) kalbant apie Lenkiją, išvadų dėl jos vykdomo Konvencijos įgyvendinimo projekte nurodytas poreikis: užtikrinti, kad Konvencijos nuostatos būtų įgyvendinamos nediskriminuojant, ir spręsti daugialypės diskriminacijos, su kuria susiduria tam tikros aukų grupės, norėdamos gauti apsaugą ir paramą, problemą (Konvencijos 4 straipsnis); parengti nacionalinę, visapusišką ir koordinuotą politiką, kuria būtų siekiama užkirsti kelią visų formų smurtui prieš moteris, kuriam taikoma Konvencija, ir su juo kovoti, stiprinti tarpinstitucinio bendradarbiavimo mechanizmus, kad aukoms būtų užtikrinta galimybė naudotis paramos ir apsaugos mechanizmais (Konvencijos 7 straipsnis); didinti finansinius išteklius siekiant užkirsti kelią visų formų smurtui prieš moteris ir su juo kovoti, teikti finansavimą NVO ir užtikrinti jų dalyvavimą įgyvendinant visas atitinkamas politikos sritis ir vykdant jų stebėseną (Konvencijos 8 straipsnis); skirti reikiamus žmogiškuosius ir finansinius išteklius Stambulo konvencijos koordinavimo įstaigai ir užtikrinti moterų teisių organizacijų dalyvavimą (Konvencijos 9 ir 10 straipsniai); užtikrinti suskirstytų duomenų rinkimą ir suderinti įvairių tarnybų duomenų rinkimą (Konvencijos 11 straipsnis); užtikrinti, kad dėl visų formų smurto, kuriam taikoma Konvencija, galėtų būti išduodami skubūs draudimo orderiai, apribojantieji ir apsaugos orderiai, ir užtikrinti sankcijas jų pažeidimo atveju (Konvencijos 52 ir 53 straipsniai); užtikrinti, kad prieglobsčio prašytojos galėtų greitai pasinaudoti prieglobsčio prašymo nagrinėjimo procedūromis, užtikrinti lyčiai atžvalgas procedūras ir laikytis negrąžinimo principo (Konvencijos 60 ir 61 straipsniai). Kadangi tų išvadų projektas atitinka Sąjungos politiką bei tikslus teismo bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose, prieglobsčio ir negrąžinimo principo srityse ir nekelia jokių su Sąjungos teise susijusių problemų, Sąjungos pozicija turėtų būti neprieštarauti jų priėmimui;
- (17) Airijai Tarybos sprendimas (ES) 2023/1076 nėra privalomas, todėl ji priimant šį sprendimą nedalyvauja;

- (18) pagal prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo pridėto Protokolo Nr. 22 dėl Danijos pozicijos 1 ir 2 straipsnius Danija nedalyvauja priimant šį sprendimą ir jis nėra jai privalomas ar taikomas,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Pozicija, kurios Sąjungos vardu turi būti laikomasi Šalių komiteto, įsteigto pagal Europos Tarybos konvencijos dėl smurto prieš moteris ir smurto šeimoje prevencijos ir kovos su juo 67 straipsnį, 19-ajame posėdyje, yra neprieštarauti, kad būtų priimti šie aktai:

- (1) Rekomendacija dėl Jungtinės Karalystės vykdomo Stambulo konvencijos įgyvendinimo, kaip išdėstyta dokumente IC-CP(2025)22prov;
- (2) Rekomendacijos Andorai stiprinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją, kaip išdėstyta dokumente IC-CP(2025)23prov;
- (3) Rekomendacijos Belgijai stiprinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją, kaip išdėstyta dokumente IC-CP(2025)24revprov;
- (4) Rekomendacijos Prancūzijai stiprinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją, kaip išdėstyta dokumente IC-CP(2025)25prov;
- (5) Rekomendacijos Italijai stiprinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją, kaip išdėstyta dokumente IC-CP(2025)26prov;
- (6) Rekomendacijos Nyderlandams stiprinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją, kaip išdėstyta dokumente IC-CP(2025)27prov;
- (7) Rekomendacijos Portugalijai stiprinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją, kaip išdėstyta dokumente IC-CP(2025)28prov;
- (8) Rekomendacijos Serbijai stiprinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją, kaip išdėstyta dokumente IC-CP(2025)29prov, ir
- (9) Išvados dėl Šalių komiteto priimtų Lenkijai skirtų rekomendacijų įgyvendinimo, kaip išdėstyta dokumente IC-CP(2025)30prov.

2 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja jo priėmimo dieną.

Priimta Briuselyje

*Tarybos vardu
Pirmininkas / Pirmininkė*